

kunnet anvende alle metoder, selv tortur, i kampen mod terror. Dette lovforslag skriver sig desværre ind i det billede af Danmark, hvor forbudet mod tortur kan gradbøjes.

Et enkelt konkret eksempel: I 2001 blev egypteren Ahmed Agiza udleveret fra Sverige til Egypten. Før udleveringen fik Sverige en såkaldt diplomatisk forsikring, hvor Egypten skrev under på, at Agiza ikke ville blive udsat for tortur eller anden umenneskelig behandling. Det gik ganske anderledes. Agiza blev brutalt tortureret, og Sverige blev efterfølgende skarpt kritiseret af FN's torturkommission. Den diplomatiske forsikring var ikke det papir værd, den var skrevet på.

Alene behovet for en sådan forsikring er jo en krystalklar anerkendelse af, at der er en reel risiko for tortur. Og hvorfor skulle et land, som i forvejen overtræder torturforbuddet, overholde en diplomatisk forsikring? Hvad får os til at tro, at disse lande, som vi kritiserer for at mishandle deres egne borgere, lige pludselig, fordi de laver en diplomatisk aftale med Danmark, skulle overholde den?

Efter vores opfattelse er det sådan, at terrormistænkte skal for en dommer, og er de skyldige, skal de straffes. Det burde være logik for enhver, der bakker op om retssamfundet. Lige så logisk er det, at ingen skal udvises til tortur, og at ingen skal udvises til steder, hvor der er risiko for tortur. For hvad er det for et demokrati, vi kæmper for, hvis vi i kampen mod terror accepterer tortur og skyller menneskerettighederne ud med badevandet?

Ifølge Amnesty International, som jo beskæftiger sig seriøst med det her, findes der ikke pålidelige metoder til at kontrollere, om modtagerlandet holder sit løfte. Afsenderregeringen har ikke nogen interesse i at få bekræftet tortur og mishandling, for det ville jo vise, at man havde indgået en rigtig dårlig aftale, og hjemsendelse til tortur er jo et brud på FN torturkonvention. Og modtagerlandet har slet ikke nogen grund til at indrømme mishandling, da de derved vil bekræfte, at de har overtrådt et globalt forbud.

Vi har den grundopfattelse, at det selvfølgelig godt kan være, at man i det videre arbejde kan kapsle det her så meget ind, at det i realiteten ikke vil blive brugt til noget som helst – og det ville selvfølgelig være at foretrække – men af samme grund er det jo meningsløst at have det med i lovforslaget. Og hvis man ikke kapsler det ind, så det ikke bliver brugt, er det efter vores opfattelse skadeligt.

Terrorpakken i 2002 indførte hemmelig retspleje i forhold til de administrative udvisninger. Det er, når en udlænding kan fratages sin opholdstilladelse og udvises uden nogen sinde at få oplyst, hvilke mistanker der er mod vedkommende, og hvilke beviser de bygger på. Her må vi jo sige, at det her lovforslag indfører en lille smule mere retssikkerhed, ved at sagen kommer for en domstol og en del af materialet fremlægges. Men en stor del af materialet vil stadig være hemmeligt, og det vil kun være særligt godkendte advokater, der får lov til at se det. Og de må så ikke snakke med den mistænkte om anklagematerialet, og så kan det jo være ganske vanskeligt at få et reelt forsvar op at stå.

Så efter Enhedslistens opfattelse bør vi altså holde fast i det grundprincip, at vi forsvarer frihedsrettighederne og retssikkerheden i stedet for at indskrænke dem, og at vi stiller folk, der er mistænkt for terror, for en domstol i stedet for at prøve at sende dem ud af landet, så de kan fortsætte med terror andre steder – hvis de faktisk er skyldige – eller måske blive udsat for ubehageligheder og ende med at komme på tålt ophold og blive administrativt frihedsberøvet i Danmark med, hvad det giver af negative konsekvenser.

Under alle omstændigheder mener vi altså ikke, at det her lovforslag løser de problemer, som burde løses, og vi tror faktisk, at vi skaber os nye problemer med den snak, der er om diplomatisk aftaler om tortur.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Karsten Lauritzen (V):

Ja tak. Som jeg forstår på Enhedslistens ordfører og på det andet medlem af Enhedslisten, som har stillet spørgsmål til nogle af de tidligere ordførere, kan man i Enhedslisten under ingen omstændigheder acceptere diplomatisk forsikringer. Er det korrekt?

Det må jo så være en naturlig konsekvens af det, at man så hellere vil have, at folk, der anses som en fare for statens sikkerhed – dvs. med det her lovforslag, hvor der også har været en domstolsprøvelse, er dømt for at være en fare for statens sikkerhed ved f.eks. at have begået terrorhandlinger eller haft planer om at begå terrorhandlinger – skal gå frit rundt i Danmark. Eller hvad skal de præcis have lov til?